

είναι πραγματική και βέβαιη, ενώ η πρόωρη λήξη της περιόδου αλιείας του προκάλεσε ζημία συνιστάμενη στην απώλεια ευκαιρίας λόγω του γεγονότος ότι δεν μπόρεσε να αλιεύσει το σύνολο της αντιστοιχούσας ποσοστώσεως.

Δεύτερον, ο αναιρεσείων εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 ⁽²⁾ και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά το άρθρο 7 του προαναφερθέντος κανονισμού, μόνον μια σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των υδάτινων πόρων παρέχει στην Επιτροπή την εξουσία να λαμβάνει επείγοντα μέτρα. Όμως, η Επιτροπή δεν αποδεικνύει ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αλιείας τόνου για το έτος 2008 υπήρξε αλιεία εκτός ποσοστώσεως.

Τρίτον, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της δραστηριότητας του αναιρεσείοντος κατά παράβαση του άρθρου 15, πρώτο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, το οποίο ορίζει ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να εργάζεται και να ασκεί το επάγγελμα, το οποίο επιλέγει ή αποδέχεται ελεύθερα.

Τέταρτον, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008, ο οποίος απαγορεύει την αλιεύση τόνου από 16ης Ιουνίου 2008, παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου, ενώ ο ενδιαφερόμενος θα έπρεπε να υπόκειται σε σαφείς και σταθερούς κανόνες.

Κατά πέμπτο λόγο, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 παραβιάζει την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά τον αναιρεσείοντα, ο ενδιαφερόμενος πρέπει πράγματι να διαδίδει εύλογη διαβεβαίωση όσον αφορά τις αναληφθείσες δεσμεύσεις. Δεδομένου ότι η αλιεύση τόνου επιτρεπόταν αρχικώς στη Γαλλία έως τις 30 Ιουνίου 2008, ο αναιρεσείων μπορούσε θεμιτώς να προσδοκά ότι θα μπορεί να ασκεί τη δραστηριότητά του μέχρι την ημερομηνία αυτή.

Τέλος, η έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 είναι αντίθετη προς το δικαίωμα ιδιοκτησίας του αναιρεσείοντος, το οποίο πάντως προστατεύεται με το πρώτο πρόσθετο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ. Δεδομένου ότι ο προερχόμενος από αλιεία τόνος συνιστά αγαθό κατά την έννοια του άρθρου αυτού, η πρόωρη λήξη της περιόδου αλιείας προκάλεσε σοβαρή οικονομική απώλεια στον αναιρεσείοντα και τον αποστέρησε από την κτήση πιθανής απαιτήσεως.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2012 η Ballast Nedam NV κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-361/06, Ballast Nedam NV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-612/06 P)

(2013/C 71/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ballast Nedam NV (εκπρόσωποι: A.R. Bosman en E. Oude Elferink, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εν όλω ή εν μέρει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, και ειδικότερα το διατακτικό της,
- σε περίπτωση που δεχτεί την αίτηση ανατρέξεως:
- να δεχτεί εν όλω ή εν μέρει τα αιτήματα που είχε προβάλει η αναιρεσείουσα πρωτοδικώς,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέξεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς της ανατρέξεως, η Ballast Nedam προβάλλει δύο λόγους.

Με τον **πρώτο λόγο ανατρέξεως**, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 27, παράγραφος 1, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και προσέβαλε τα δικαιώματά της άμυνας καθόσον δεν ακύρωσε (εν μέρει) την [...] απόφαση της Επιτροπής ⁽²⁾ κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή απευθυνόταν στην αναιρεσείουσα. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων της 18ης Οκτωβρίου 2004 στη συγκεκριμένη υπόθεση δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις που επιβάλλει συναφώς το δίκαιο της Ένωσης.

Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, η Ballast Nedam προβάλλει, πρώτον, ότι, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ότι η ανακοίνωση των αιτιάσεων ήταν ασαφής ως προς ένα ουσιώδες σημείο, εντούτοις, από τη διαπίστωση αυτή δεν συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας.

Δεύτερον, η Ballast Nedam επικρίνει τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι η Επιτροπή, με την ανακοίνωση των αιτιάσεων, παρέσχε επαρκή στοιχεία ικανά να διευκρινίσουν τα γεγονότα και

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επείγοντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόνο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45 °Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (ΕΕ L 358, σ. 59).

τις περιστάσεις που στήριξαν τη θέση του θεσμικού αυτού οργάνου σχετικά με τη διάπραξη παραβάσεως και ότι προσδιόρισε κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση τα νομικά πρόσωπα που μπορούσαν να αναμένουν την επιβολή προστίμου. Στο μέτρο που αφορά την Ballast Nedam, η εκτίμηση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται όσον αφορά το περιεχόμενο της ανακοινώσεως των αιτιάσεων. Συνάφως, ασκεί επιρροή το γεγονός ότι η θυγατρική επιχείρηση της οποίας η παράβαση καταλογίστηκε στην Ballast Nedam δεν εξατομικεύεται στην ανακοίνωση των αιτιάσεων.

Τρίτον, η Ballast Nedam βάλλει κατά της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου ότι η εν λόγω επιχείρηση δεν μπορούσε να αγνοεί ότι, βάσει της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, επρόκειτο να αποτελέσει, ως μητρική επιχείρηση της Ballast Nedam Grond en Wegen B.V. (στο εξής: BN Grond en Wegen), την αποδέκτρια της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής. Καταλήγοντας στη διαπίστωση αυτή, το Γενικό Δικαστήριο παρερμήνευσε το περιεχόμενο της νομολογίας του Δικαστηρίου βάσει της οποίας η ανακοίνωση των αιτιάσεων πρέπει να προσδιορίζει υπό ποια ιδιότητα καταλογίζονται σε μια επιχείρηση τα προβαλλόμενα πραγματικά περιστατικά.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο, κατά την εξέταση του ζητήματος αν η Επιτροπή σεβάστηκε τα δικαιώματα άμυνας, κακώς έλαβε υπόψη μια εικαζόμενη αντίδραση της Ballast Nedam επί της ουσίας της ανακοινώσεως των αιτιάσεων.

Με τον **δεύτερο λόγο αναιρέσεως**, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε το δικαίωμα της Ένωσης εφαρμόζοντας εσφαλμένα θεμελιώδεις αρχές που ισχύουν στο πλαίσιο του καταλογισμού στις μητρικές εταιρίες παραβάσεων των κανόνων περί συμπτύξεων. Κατά την Ballast Nedam, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίωμα κρίνοντας ότι η Επιτροπή ορθώς της καταλόγισε ευθύνη για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ χωρίς καν να έχει διαπιστώσει τέτοια παράβαση.

Προς στήριξη του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, η Ballast Nedam παραπέμπει, πρώτον, στο γεγονός ότι με την απόφαση που εξέδωσε στις 2 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση T-382/06, Tomkins κατά Επιτροπής (Συλλογή 2011, σ. II-1157), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η ευθύνη της μητρικής επιχείρησης δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέτρο της ευθύνης της θυγατρικής η συμπεριφορά της οποίας διαπιστώθηκε ότι συνιστά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού. Κατά τη Ballast Nedam, η εκτίμηση αυτή έχει την έννοια ότι μια παράβαση δεν μπορεί να καταλογιστεί σε μητρική εταιρία εφόσον η Επιτροπή δεν έχει διαπιστώσει την ύπαρξή της.

Συναφώς, η Ballast Nedam υποστηρίζει ότι το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή στο πλαίσιο καθορισμού των μονάδων εντός μιας επιχείρησης οι οποίες δύναται να θεωρηθούν

υπεύθυνες για παράβαση των κανόνων περί των συμπτύξεων δεν είναι τόσο ευρύ ώστε να της επιτρέπει τον καταλογισμό ευθύνης σε μητρική επιχείρηση για μη διαπιστωθείσα παράβαση.

Δεύτερον, η Ballast Nedam επικρίνει το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη ότι η εν λόγω εταιρία δεν ανέτρεψε το τεκμήριο ότι ασκούσε καθοριστική επιρροή στη συμπεριφορά της BN Grond en Wegen στην αγορά. Το γεγονός αυτό συνδέεται άμεσα με την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και επιπλέον, κατά την Ballast Nedam, είναι από νομικής απόψεως αλυσιτελές.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).
- (²) Απόφαση C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 (ΕΚ) [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)].

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 2 Ιανουαρίου 2013 — Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières κατά Humeau Beaupreau SAS

(Υπόθεση C-2/13)

(2013/C 71/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Ανααιρεσίβλητη: Humeau Beaupreau SAS

Προδικαστικό ερώτημα

Στο πλαίσιο της διαδικασίας κατασκευής υποδημάτων, πρέπει οι εργασίες της τορνεύσεως της φτέρνας του επάνω μέρους του υποδήματος και της ευθυγραμμίσεως του εν λόγω επάνω μέρους και του εξωτερικού πέλματος, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη συναρμολόγηση των εν λόγω μερών, να χαρακτηρίζονται ως «εργασίες συναρμολογήσεως» ή ως «κατεργασίες αποπερατώσεως της κατασκευής τους», κατά την έννοια του σημείου VII του εξηγηματικών σημειώσεων σχετικά με τον γενικό κανόνα 2, στοιχείο α', για την ερμηνεία του εναρμονισμένου συστήματος;